Vaša Svetosti, Papa Lave, dobrodošli u Latinsku Ameriku.

Dobrodošli u ovu Veliku Domovinu koja vas čeka i prima raširenih ruku i srca. Dobrodošli, dragi prijatelju, u Urugvaj.

Čast mi je i privilegija primiti vas u ovoj regiji svijeta koja je prošla kroz teške i bolne procese u formiranju svojih država i institucija.

Ali danas je ova regija jedan od rijetkih kutaka svijeta oslobođenih ratova između zemalja.

I ova zemlja, Urugvaj, vas dočekuje - zemlja u kojoj Vlada, građani koji su služili kao predsjednici različitih političkih stranaka, zajedno s našim narodom, mogu svi zajedno sjediti u miru i radosti kako bi vam ponudili ovaj dobrodošli zagrljaj.

Evo nas. Ovo je prekrasna zemlja koja je izgrađena tijekom proteklih 200 godina.

Na ovom trgu promatrat ćete mnoštvo glasova i perspektiva koje smo tijekom godina naučili i nastavljamo učiti kako bismo transformirali naše razlike i ponekad oštro suprotstavljene stavove u zajednički prostor gdje pravda i bratstvo mogu cvjetati.

Tijekom mog posjeta Vatikanu, razgovarali smo i o tim trenucima slaganja i neslaganja. Imamo nedovršene poslove i imamo svoje tuge.

Ne možemo, nećemo, pomiriti se s tim ili prihvatiti da, kao zemlja srednjeg ili višeg srednjeg dohotka s najvišim BDP-om po glavi stanovnika u regiji, imamo razinu siromaštva djece koju danas vidimo.

Ne možemo si dopustiti da nastavimo s trenutnim problemima mentalnog zdravlja, posebno među djecom i adolescentima.

Ne možemo i ne smijemo se pomiriti s našim ljudima, posebno našim starijim osobama, koji žive u izolaciji.Iz tih razloga, vaš posjet je dobrodošla prilika da prepoznamo vrijednosti koje nas ujedinjuju, pokreću i izazivaju da nastavimo stavljati cjeloviti ljudski razvoj u središte svake političke opcije koja teži istinskom promicanju općeg dobra.Uvjeren sam, jer naša povijest to pokazuje, da država ne može učiniti sve i da društvo nije samo zbroj pojedinačnih volja.

Uvjeren sam, jer naša povijest to pokazuje, da država ne može sve i da društvo nije samo zbroj pojedinačnih volja. Potrebno nam je da nas Crkva nastavi pratiti u tekućem zadatku izgradnje naše voljene zemlje. Kao što su činili i nastavljaju činiti, svjesni smo društvenog poslanja Crkve i moramo biti zahvalni.

Ono što su kršćani učinili i nastavljaju činiti u susjedstvima, u zatvorima, u obrazovanju i za obrazovanje. Utočište i podrška koju je Crkva pružila tolikim sunarodnjacima tijekom diktature jasan su primjer ovog poziva.

Ugledni katolici doprinijeli su svojim idejama i osjećajem solidarnosti izgradnji naše nacije. Na primjer, iskorjenjivanje nehigijenskih seoskih kuća radom dr. Alberta Gallinala.

Ali ovo je također zemlja oca Matea i Pokreta Tacurú. To je zemlja Perica Péreza Aguirrea, neumornog u svojoj borbi za ljudska prava. Ovo je Urugvaj Casilde Aparicio i oca Cacha, s njihovom nepokolebljivom predanošću najranjivijima.

I kako možemo zaboraviti one koji su bili tamo i ostavili svoj trag na našim počecima kao nacije, uz Joséa Artigasa, Manuela Barreira, Monterossa i Dámasa Antonia Larrañagu? Vaša Svetosti, sigurni smo da je u ovom zajedničkom pothvatu koji je Urugvaj, Crkva bila temeljni stup.

I želimo da znate da na nas možete računati i u vašoj kontinuiranoj potrazi za dijalogom i slušanjem u vašoj obrani solidarnosti i mira. Dijelimo viziju cjelovitog ljudskog razvoja, koja tvrdi da se opće dobro proteže daleko iznad puke učinkovitosti i da je moralno i duhovno dostojanstvo jamstvo uspjeha misije.

Kao što ste nas podsjetili u svojoj nedavnoj enciklici, tehnološki napredak ne može proturječiti onome što je inherentno našoj ljudskoj prirodi. A kada negativno utječe na zapošljavanje, ne možemo razmišljati samo u smislu postotaka, prekvalifikacije ili pukog preživljavanja. Suočavamo se s antropološkom i društvenom dilemom koju ste jasno identificirali. Hvala vam što ste jasan glas na međunarodnoj sceni u tom pogledu.

U ovom svijetu neposrednosti, apatije i umora, rad teži postati puki alat. U svojoj enciklici Magnifica Humanitas, on nas prikladno podsjeća da umjesto da se smatra instrumentom, rad je bit ljudskog stanja.

Zato se danas urugvajski radnici i oni koji su ovdje prisutni pridružuju ovoj kontinuiranoj borbi za dostojanstvo. Osobno se divim i cijenim stav Vatikana o ljudskim pravima i mjesto koje dostojanstvo zauzima u njegovim prijedlozima. Jer nikada ne smijemo zaboraviti, posebno u ovim neobično brzim vremenima, da ljudsko biće ostaje u središtu. To stvorenje zvano odnos i zajedništvo.

Dijelimo i podržavamo njegovu nepokolebljivu predanost mirnom rješavanju sukoba. Naša predanost dijalogu i konsenzusu, koji upravlja našim unutarnjim pristupom, ono je što Urugvajci uvijek promiču u međunarodnim organizacijama. Scenariji nasilja i rata između naroda ne stvaraju se preko noći.

To su klime koje se pripremaju i potiču dezinformacijama i strahom. Iz tih razloga, danas više nego ikad, mi u politici i vladi imamo obvezu predložiti druge načine međusobnog povezivanja u svim sferama.

Multilateralizam je mnogo više od opcije; to je stalni poziv da sjednemo za stol i izbjegnemo sukobe koji, kao što sada znamo, mogu doseći katastrofalne razmjere. Za čovječanstvo, mir, dijalog i pregovori jedini su mogući put.

U ovoj zajedničkoj potrazi, kako s pravom kažete, ne bojimo se zaprljati ruke u izgradnji Urugvaja budućnosti. To je u skladu s veličanstvenim djelom koje nam predlažete na globalnoj razini. To ne smije biti društvo uronjeno u logiku prijatelja protiv neprijatelja, niti Urugvaj polarizacije i ogorčenosti. To mora biti prijedlog koji nudi sigurnost, posebno za naše mlade ljude, koji su sve važniji. Naravno, to mora biti uokvireno u ideološku, kulturnu i filozofsku raznolikost.

Papa Lave, hvala ti što potičeš vjernike i nevjernike da postanu protagonisti povijesti, sposobni suočiti se s unutarnjim i vanjskim otporom u izgradnji civilizacije u kojoj se autentični razvoj uvijek temelji na integraciji, a ne na marginalizaciji. Tvoja prisutnost nas nadahnjuje i potiče da prihvatimo ogromnu odgovornost koju imamo kao čovječanstvo. Nećemo odustati. Još jednom hvala na posjetu. Ovo je tvoj dom.

Dobrodošli u Urugvaj.